

המאני-טַיִים של הזרות

משמעות ההתייצבות בסיני, מושג הפקידה, ויעודו של האדם לקראת חג השבועות

מבוסס על מאמרו של אודי הרשור

ממהפכה של חירות למהפכה של זהות

חירות תיאורטית

ייעוד רוחני ותכלית

ההגעה להר סיני אינה רק אירוע היסטורי, אלא רגע קיומי מכונן.
כאן נגמרים הדיבורים התיאורטיים על גאולה – ומתחילים לדבר תכל'ס.

”והייתם לי סגְלָה מכל העמים... ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש”

אנטומיה של קריאה: מהו כהן?

היות יהודי משמעו
להיות במצב של הֶכֶן
באופן מתמיד.

מוכנות תמידית

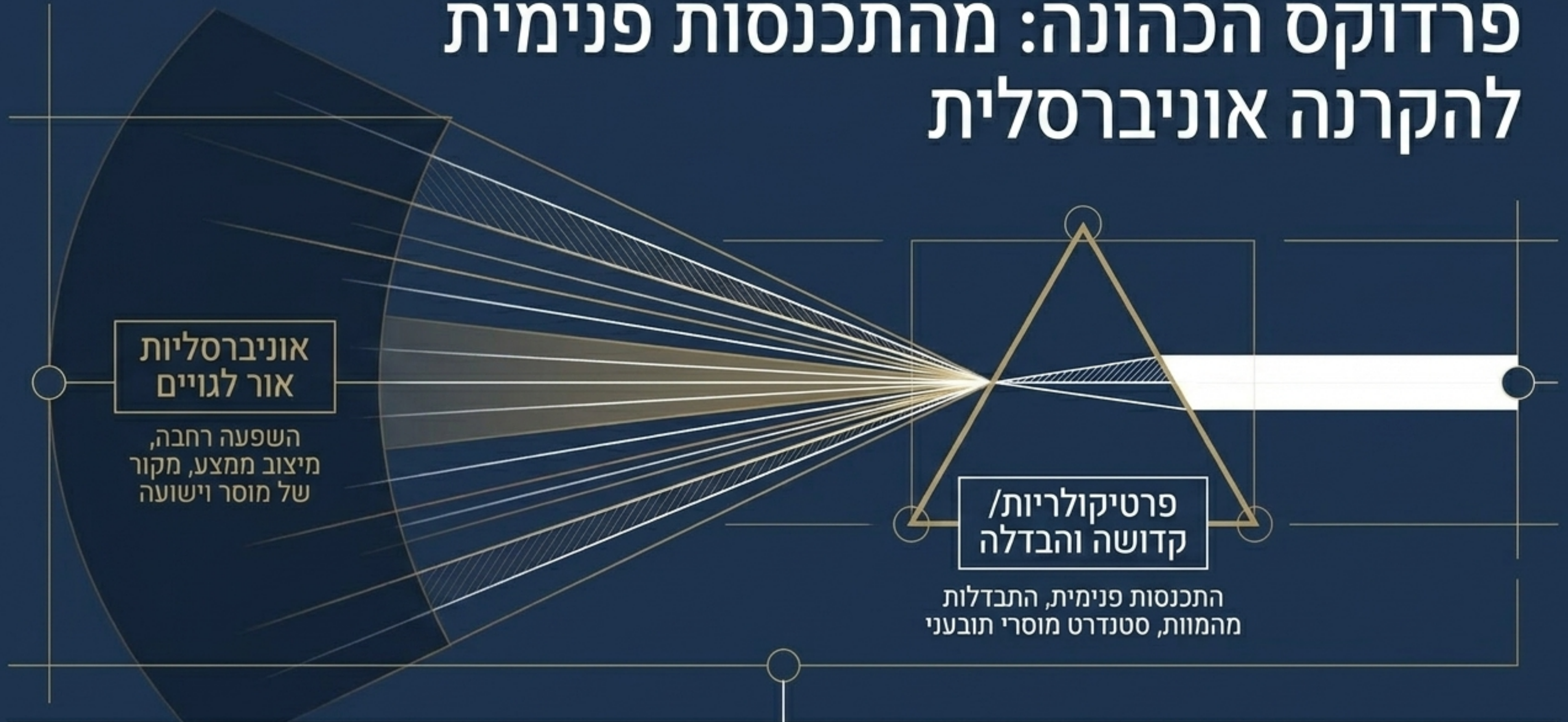
הכּן

כֹּהֵן

הסמכות אינה פנימית,
אלא היענות להתגלות
טרנסצנדנטית מבחוץ.

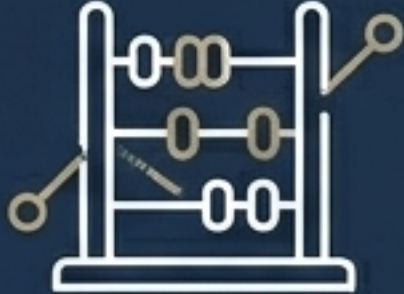
הכהן לעולם מְכֵהן.
התפקיד אינהרנטי
להווייתו הבסיסית.

פרדוקס הכהונה: מהתכנסות פנימית להקרנה אוניברסלית

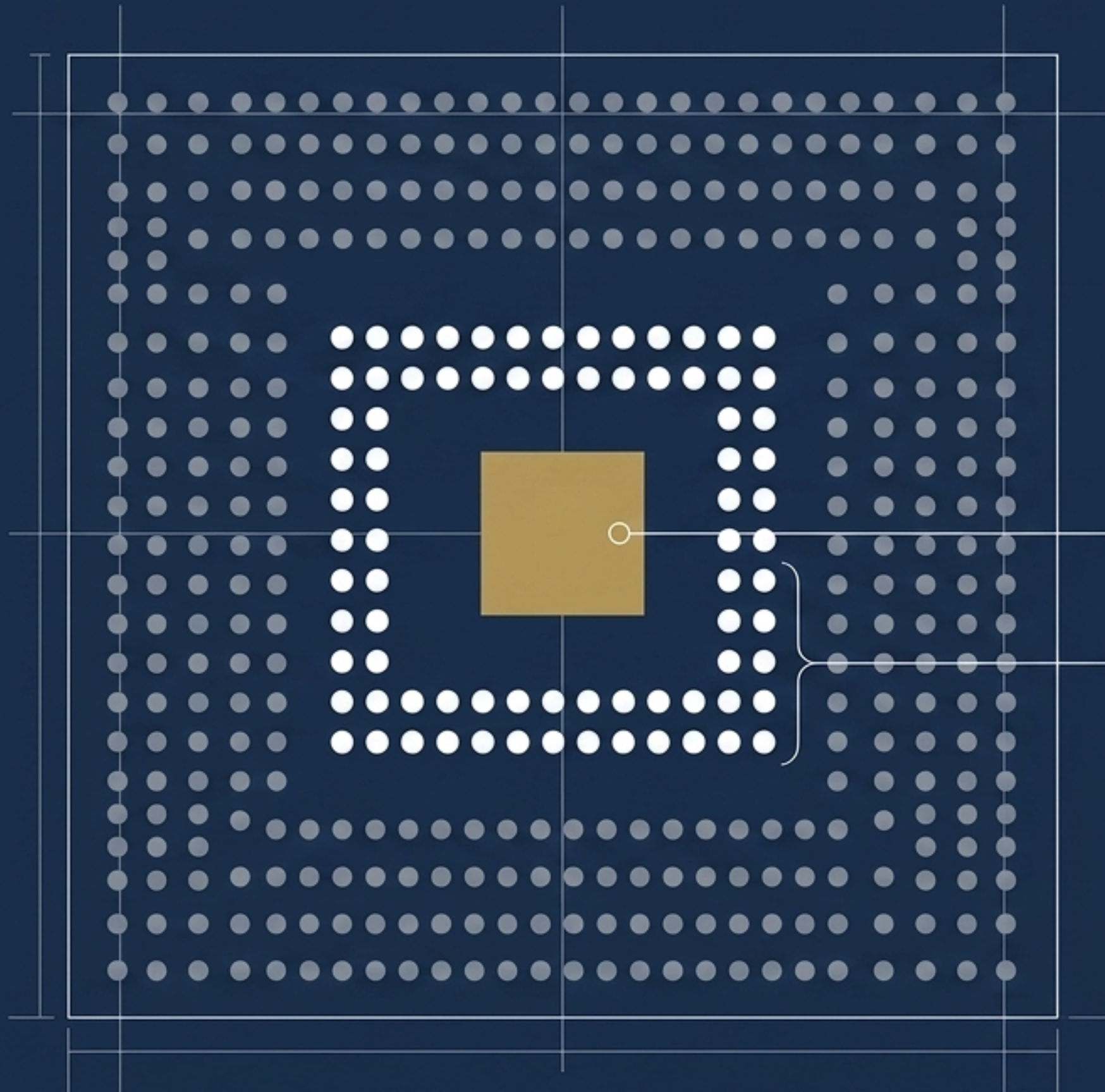
ככל שהתבטלות לעומת ההתגלות גדולה יותר, כך הופך האדם לצינור ראוי ורחב יותר להשפיע שפע החוצה.

המשמעות הכפולה של הפקידה

אחריות ומינוי	ספירה
	
קונספט: הפקדה, התייצבות ואחריות.	קונספט: מנייה וסטטיסטיקה.
"וְאַתָּה הַפְּקֵד אֶת הַלְוִיִּים עַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת"	"תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבָּאוֹתָם... וַיְהִיו כָּל הַפְּקוּדִים..."
משמעות: אמירת הנני לעומת הקריאה האלוהית; קבלת שררה וייעוד.	משמעות: הפיכת העם לקהילה מאורגנת דרך מספרים.

בראייה היהודית, להיות נספר ולהיות אחראי – היינו הַקָּה. הנוכחות (הספירה) מקבלת פשר רק מתוך ההיענות (ההפקדה).

מרכז הכובד: המשכן כנקודה ארכימדית

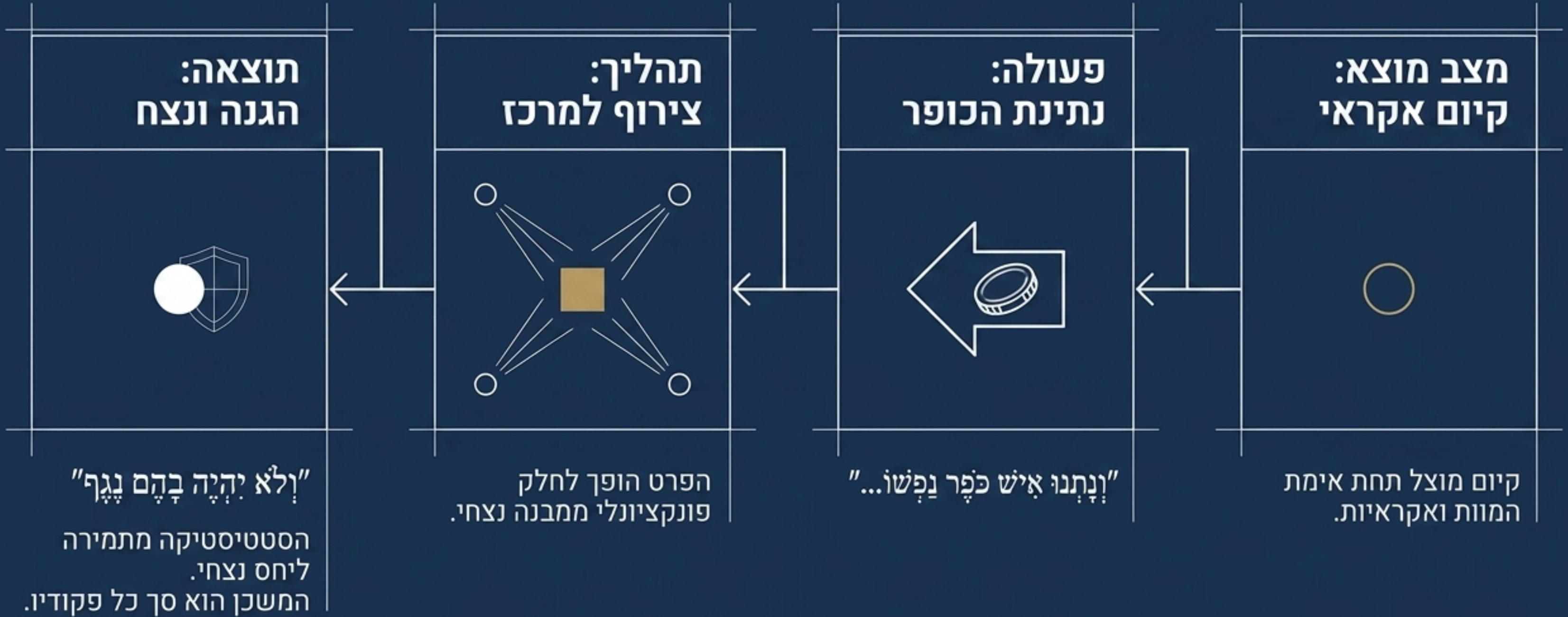

מכון לשבתך:
נקודת המיצוב המכוננת
המכוננת של כלל הקהילה.

סביב למשכן יחנו:
לא רק זיהוי גיאוגרפי,
אלא מצב תודעתי.
נוכחות הווייתית שכולה
סביב ולעומת הקודש.

התייצבות הלוויים
סביב המשכן
מחלצת את הקיום
מאקראיות נעדרת
פשר, וחוקקת
אותו בחותם
של קיום נצחי.

מנגנון מחצית השקל: מהסטיסטי לנצחי

ציר הדין: המטען הכפול של נראות אלוהית

ההיפוך של הרמב"ם: כל אדם יכול להיות קודש קודשים

"וְלֹא שֶׁבֶט לְוַי בְּלִבָּד, אֵלֶּא
אֵלֶּא כָּל אִישׁ וְאִישׁ מִכָּל בְּאֵי
הָעוֹלָם אֲשֶׁר נִדְבָּה רוּחוֹ אוֹתוֹ...
לְהַבְדִּיל לְעֵמּוּד לְפָנֵי ה' לְשָׂרְתוֹ...
הֵרִי זֶה נִתְקַדֵּשׁ קוֹדֵשׁ קְדָשִׁים"

רמב"ם, הלכות שמיטה ויובל

ארכיטיפ הלוי אינו
גנטי או גיאוגרפי –
הוא התנהגותי.

כל אדם הבוחר
רצונית לחלץ עצמו
מתנועת הקיום ההמוני
ולעמוד 'לפני ה',
מעתיק את נקודת
המשכן אל תוך
הווייתו הפרטית.

לקראת הר סיני: האם אנו באמת במצב הַכֵּן?

01

האם אנו חונים 'נגד
ההר' מתוך התייצבות
אישית, או רק כחלק
מהמון?

02

מה זה דורש מאיתנו,
הלכה למעשה, להיות
'ממלכת כהנים וגוי
קדוש' בחיינו הציבוריים
והאישיים?

03

האם אנו עומדים כדבעי
בתובענות המוסרית
המוסרית של הקריאה
האלוהית?

ויחן שם ישראל נגד ההר - כאיש אחד בלב אחד.
התפקדות מחדש על אמנת הברית.